

DE WILDE POST

Jaargang 27
Nummer 3

Anno Leta 25
Pagina 1

Chaos in Batori

DOOR EVERHARD DEN RIJCKE

De voortdurende afwezigheid van hertog Dragomir van Batori heeft intussen niet enkel geleid tot zorgen om zijn persoon, maar tevens tot zorg om het bestuur van zijn hertogdom. Jonkvrouwe Hildegonde de Riquet de Caraman stelt de kleindochter te zijn van Hertog Dragomir en daarmee zijn rechtmatige erfgename. Baron Louis van Rozen-Lindenburg, landvoogd van Batori, betwist echter deze stelling en houdt vol dat geen van de gestelde claims overtuigend bewezen is. De partijen beschuldigen elkaar over en weer van leugens en corruptie.

De oorsprong van het conflict ligt in een bijeenkomst van lokale notabelen om het ontstane machtsvacuüm op te vullen. De gemoedelijke sfeer waarin de bijeenkomst bedoeld was te verlopen, sloeg plots om toen een van de genodigden tragisch ten val kwam en overleed. Het slachtoffer, de jonge Bo Stisko, zou volgens welingelichte bronnen een bastaarddochter van de hertog zijn geweest. Zaken als een uitgesproken bloedvloek, onderlinge rivaliteiten en problemen met lokale Natuurgelovigen waren voorts

evenmin bevorderlijk voor een constructief overleg.

Een delegatie van neutrale waarnemers, geleid door barones Frida van Koudeborgh, die door koning Pelinor gezonden was om toezicht te houden op het verloop van de onderhandelingen had dan ook genoeg werk te doen. Een lid van de delegatie, een ridder uit de koningsgarde, de dappere baron Casimir DeRavain, sneuvelde heldhaftig bij de verdediging van de aanwezigen. Zijn dood is met groot verdriet ontvangen in Pelinor-Stad.

Onder leiding van baron Berend-Jan van Galen onderzocht een commissie de diverse claims op het hertogdom en heeft daarop een advies opgesteld ten behoeve van koning Pelinor. Op verzoek van de barones van Koudeborgh vond eveneens een volkstelling plaats. De barones wees er op dat de landvoogd een terecht punt had en dat het volk evenzeer een stem diende te hebben in dit geheel, naast het advies van de commissie. Echter, de keuze van de hofnar van de koning

als volksteller, is door verscheidene aanwezigen achteraf als ongelukkig bestempeld. Toen voor het oog van meer dan vijftig getuigen ook nog de jonkheer Constantijn van Solms IV werd vermoord was de chaos compleet.

De uitkomst van de volkstelling (waarbij jonkvrouwe Hildegonde de Riquet de Caraman de meeste steun zou hebben gehad van het volk) wordt betwist door de landvoogd. Zijn echtgenote Charlotte laat weten: “die telling was een farce! Mijn geliefde Louis heeft alle steun van het volk en is door de hertog zelf als bestuurder aangesteld. Deze fraude zal niet standhouden!”

Op zijn beurt laat graaf Hubertus, de vader van jonkvrouwe Hildegonde, weten dat het advies van de commissie (waarbij geadviseerd werd het bestuur aan de landvoogd over te laten tot nader onderzoek) “partijdig gebabbel van wat kommaneukers” is. “Het zou me niks verbazen als al die commissieleden zelf een fijne commissie hebben overgehouden aan dit advies. Zootje bureaucraten.” Koning Pelinor laat weten de zaak zeer serieus te nemen en zorgvuldig te zullen kijken naar alle adviezen en klachten. In de tussentijd is barones van Koudeborgh verzocht toe te zien op de rust in Batori.

Runemeester Vanbruyn vermoord

Grootmeester verstoort besloten
Senaatsvergadering

Door Jisan Ikli

De bekende runemeester Werner Vanbruyn is niet meer. Tijdens

schermutselingen rond het jachtslot van hertog Dragomir van Batori in het kader van diens erfopvolging werd de tovenaars-erfopvolger verwurd aangetroffen. Het nieuws leidde vrijwel direct tot woedende reacties vanaf Tovenars-eiland, waar het wonderkind Vanbruyn in recordtempo de studies tot runemeester doorliep.

Terwijl het nieuws de hoofdstad nog maar amper bereikt had werd een besloten Senaatsvergadering in aanwezigheid van de Keizerin opgeschrikt door de plotselinge verschijning van grootmeester Arabast Perapius in de hermetisch afgesloten senaatsvertrekken. Volgens ooggetuigen verscheen de bulderende leider van Tovenars-eiland plotsklaps te midden van de aanwezigen, om direct op luide toon een uitgebreid onderzoek en genoegdoening te eisen voor deze laffe daad.

Een tweetal lijfwachten van senator Boodegaa, instinctief reagerend op de in hun ogen plotseling aanwezige “dreiging” werden na het zetten van een enkele stap met een vingerknip tot stenen vormen gereduceerd door de duidelijk geagiteerde Perapius. Naar verluid bleef Keizerin Leta opmerkelijk rustig onder de plotselinge tirade, ze kent de grootmeesters immers langer dan vandaag, en beloofde ze de moord tot op de bodem uit te laten zoeken door een uitgebreid team van experts op dit vlak. Grootmeester Perapius zou vervolgens met een lichte buiging de Keizerin formeel hebben bedankt voor haar komende inspanningen, waarna de versteende lijfwachten van senator Boodegaa met een handgebaar weer tot mannen van vlees en bloed werden teruggebracht alvorens de tovenaars-erfopvolger met Een luide donderklap uit de senaatsvertrekken verdween.

Dezelfde middag verscheen op het aankondigingsbord bij het gildehuis der magiërs te Elerion-Stad, evenals bij het gildehuis der bezweerders, een pamflet de welke een vorstelijke geldelijke vergoeding in het vooruitzicht stelt in ruil voor de uitlevering van de moordenaar. Ook op de deurmat van een groot aantal periodieken verscheen een verzoek tot plaatsing van een advertentie met dezelfde strekking, voorzien van een vergoeding voldoende voor plaatsing en herplaatsing het komende jaar. Tovenaarseiland neemt de moord op hun oogappel overduidelijk erg hoog op.

Incendia waarschuwt Elerion-stad

Door Sesar Opperdoes

De keizer van Incendia, Imperator Ossiumen Calculus, heeft een klinkende, dreigende waarschuwing naar Elerion Stad gestuurd. De keizerlijke boodschapper, die de benen onder zijn lijf vandaan gerend leek te hebben, wist deze nog net voor de bijeengekomen senaat voor te lezen voordat hij hijgend in elkaar stortte. De strekking van de boodschap richt zich op de vermeende militarisering van de grensstreek tussen Elerion en Incendia, waar zich inderdaad de afgelopen jaren steeds meer commanderijen gevestigd hebben. Zie hierover eerdere berichten in de Wilde Post. Deze militaire posten zouden volgens de keizer een provocatie zijn en een belediging voor de soevereiniteit van Incendia en haar godin. Ze dienen volgens de keizer direct gedecimeerd te worden. Tevens eiste het Incendiaanse staatshoofd de onmiddellijke uitlevering van de

voormalig keizer Excercitatio die in Elerion asiel heeft gevraagd. Hij zou een "verrader van de Vrouwe" zijn, aldus de boodschap.

Het bericht bevat geen "of anders..." clause, maar aan de wit weggetrokken gezichten van de senatoren zou te zien zijn geweest dat de boodschap luid en duidelijk is overgekomen.

De relatie tussen Incendia en Elerion kent intussen een behoorlijk ingewikkelde geschiedenis, die misschien niet iedere brave burger nog exact bij zal staan. Daarom hieronder een korte samenvatting van onze eerdere berichtgeving.

Geloof het of niet, in Leta 20 werd pas bekend dat het keizerrijk Incendia bestond. Daarvoor werd simpelweg aangenomen dat er ten noorden van de bergen een woestijn lag waar slechts Fjinnan en katmensen zich durfden te wagen.

Nu weten we beter. Rondom de vulkaan Septicivita ligt, schijnbaar al generaties en langer, een keizerrijk dat zich volledig gewijd heeft aan hun "Vrouwe van de Vulkaan". In eerste instantie leek de kennismaking tussen beide keizerrijken vredig te gaan, ook al waren de in Incendia aangetroffen gebruiken soms erg brutaal en onbegrijpelijk te noemen.

Er werd een Incendiaanse ambassade gesticht vlak bij het keizerlijk paleis, waar de intussen wijd bekende ambassadeur Enguis Captiosis zijn intrek heeft genomen. De wederzijdse betrekkingen begonnen op goede voet, totdat er onrust begon te ontstaan in de Wilde Landen.

Het in Zonnestein gelegen meertje bleek voor de Incendianen een

religieus belang te hebben, en werd door onze resident Loyauté in bruikleen gegeven als een tweede “ambassade”. Dit alles gebeurde in het jaar Leta 21. De senaat had de samenwerking op dat moment ook heel hard nodig. Incendia stuurde namelijk troepen naar Elsenia om daar tegen de Condotieri Magistri te strijden. De vele soldaten, die zij “bellatoren” noemen, zijn geharde vechters en bleken de Condotieri gemakkelijk en met veel genoegen de pan in te kunnen hakken.

Na deze min of meer “goede” start qua samenwerking, vond een incident plaats, dat we misschien beter niet teveel kunnen oprakelen in deze Wilde Post. Een niet nader te noemen hoogwaardigheidsbekleder werd in het al eerder genoemde Zonnestein vermoord.

Volgens de gevierde historicus en journalist voor deze Wilde Post, Louis de Jongen, was dit incident zeker een mogelijke aanleiding voor de start van een oorlog. Maar Leta wist de gemoederen toen vooralsnog te sussen. De sfeer werd wel grimmiger. De grenzen van Incendia gingen dicht. Eerst voor Elerianen. En nu is deze intussen ook dicht voor Incendianen die naar Elerion willen reizen, hoewel ze technisch gezien nog welkom zijn. Dat de voormalig keizer asiel heeft gevraagd in Elerion doet de onderlinge verhoudingen zeker ook geen goed.

Wat is hier aan de hand? Hoewel uw verslaggever er, toegegeven, geen harde bewijzen voor heeft zijn er sterke aanwijzingen van interne onrust in het land. Sommigen fluisteren zelfs over een zuivering. Er zijn krachten aan het werk binnen Incendia, die de “Vrouwe” die zij aanhangen vanuit een gruwelijk fanatisme dienen. Eerder werden deze extremisten misschien

afgeleid, door aanvallen van alven, de gevechten in Elsenia en misschien zelfs door woeste troepen Fjinnan in het hoge noorden.

Maar nu... lokken de zorgvuldige voorzorgsmaatregelen van het keizerrijk de bloeddorst van onze noordelijke burenen definitief uit.

Eén ding is zeker. De Incendiaanse waarschuwing kan nooit vredelievende gevolgen hebben.

Hoogwolde opgeschrikt door brute roofoverval

Door Gert Tolenaar

Het gildehuis der bezweerders in Hoogwolde is drie nachten geleden overvallen waarbij een nog onbekende hoeveelheid spullen zijn geroofd. Diep in de nacht werd er aangeklopt bij het gildehuis en toen men wilde opendoen werd de gehele voordeur uit zijn hengsels geblazen en daarbij werd ook het voorportaal deels vernietigd. De onfortuinlijke bezweerder die de deur wilde ontgrendelen kwam hierbij om het leven.

Op het moment van de aanval waren vrijwel alle aanwezigen diep in slaap en vreemd genoeg bleven zij in slaap na de explosie, alsof er een bezwering over het gildehuis lag. Analyse van de sporen die de overvallers hebben achtergelaten heeft aangetoond dat de groep wist waar ze moest zijn; de werkplaats waar vele apparaten en componenten worden bewaard. Eén van de bezweerders was nog aan het werk en dat heeft zij met haar leven moeten bekopen. Een hoopje as is alles wat er nog gevonden kon worden.

Nadat de indringers hadden gevonden waarvoor ze gekomen waren vertrokken ze weer, maar tijdens hun vlucht staken zij diverse huizen in brand. Omdat het midden in de nacht was en omdat zij niet op tijd hun woningen konden ontvluchten, zijn verscheidene dorpelingen om het leven gekomen.

Waarschijnlijk ging het de rovers erom zoveel mogelijk chaos te veroorzaken wat een veilige aftocht moest garanderen.

Omdat er de laatste maanden zoveel is gebouwd en verzameld door de leden van het gilde in Hoogwolde, is vooralsnog onduidelijk wat er precies ontbreekt. Wat al wel duidelijk is geworden, is dat een grote hoeveelheid componenten, kruiden en losse stukken metaal buitgemaakt is. Men vreest dat ook enkele pas gebouwde apparaten zijn ontvreemd, maar dit is nog niet bevestigd. De schout is in samenwerking met de leiding van het gilde een onderzoek gestart.

Voor de omgekomen slachtoffers is gisteren een herdenkingsdienst gehouden in de tempel van de Jaden Hemelkeizer op het dorpsplein.

OPROER IN DE TWAALF PROVINCIEËN

Van onze verslaggever te velden, LH

Het exotische gebied van de Twaalf Provinciën, zonder twijfel één der meest kleurrijke én onbekende uithoeken van ons grote Keizerrijk, is actueel ten prooi aan de eerste stadia van maatschappelijk verval. Dit in hoofdzaak onontwikkelde gebied, waar naar verluidt een dozijn “sterk van elkaar
verschillende

bevolkingsgroepen” in relatieve onvrede naast elkaar leven, wordt immers al een tijd geteisterd door opflakkerende haarden van diverse besmettelijke, vaak fatale ziekten, waardoor een manifest tekort aan medisch geschoolde lieden pijnlijk voelbaar is geworden. Ook de commerciële vorm van heling, in potjes, is intussen uiterst schaars geworden. Mijn lokale contacten verzekeren mij echter dat het eerder gaat over een plotse afwezigheid van heelmeesters en helingsdranken, eerder dan een chronisch tekort eraan. Feit blijft dat vele zieken zorg ontberen, en dit niet zelden met de dood tot gevolg.

Dit gebied is in het Rijk grotendeels onbekend, en geniet bij reizigers géén goede reputatie. Tot mijn ontzetting heb ik tijdens mijn bezoek daadwerkelijk moeten vaststellen dat de Twaalf Provinciën slechts twee steden telt. Zowel in Cauda als in Capua heerst intussen grote onrust. Zoals blijktbaar gebruikelijk, wordt door de lokale bestuurders in Capua héél anders gereageerd dan in Cauda. Zieke Caudanen kunnen terecht in (behoorlijk primitieve) publieke ziekenhuizen, duidelijk speciaal voor deze crisis opgericht. De zorg laat er echter behoorlijk te wensen over, ten gevolge een gebrek aan ervaren zorgverstrekkers. Zieke Capuanen zijn echter nog slechter af: zij worden (manu militari zo dat moet) tot huisarrest verplicht, in een bij voorbaat tot mislukken gedoemde poging van de duidelijk wanhopige machthebbers om verdere besmetting van niet-zieken te voorkomen. In beide steden loopt het dodental intussen hoog op. Rouw om ontvallen geliefden is zowat het enige dat de bewoners van de Twaalf Provinciën actueel verbindt.

Waarnemers achten de Drakenbergen, de bergketen die het land nagenoeg in twee splijt én waaraan het gebied zijn meer poëtische lokale naam “de Rug van de Draak” dankt, verantwoordelijk voor het gebrek aan ontwikkeling van dit mooie maar ruige gebied. Feit is dat communicatie tussen de twee steden historisch stroef verloopt. In moeilijke tijden draagt dit niet bij tot het vinden van werkbare, grootschalige oplossingen voor welk probleem dan ook. Nochtans is het net deze bergrug die aan de basis van het ontstaan van deze dwergstaat lag. Immers, het centrum van dit grotendeels tropische gebied is erg rijk aan mineralen. Lokale handelaars trachten dan ook voortdurend de zeldzame bezoekers, zoals ondergetekende, over te halen tot het opkopen van grote hoeveelheden kwart en ijzererts. Blijkbaar zijn de telkens weer opflakkerende ziektehaarden funest voor de export. Bovendien wordt gevreesd dat weldra de grootste der mijnen alsnog tijdelijk dichtgegooid zullen worden bij gebrek aan voldoende gezonde mijnwerkers. Zo de situatie in die mate zou verergeren, wordt gevreesd voor hongersnood, daar zowel Cauda als Capua voor hun voedselvoorziening in hoge mate afhankelijk zijn van import vanuit het Rijk.

In de rand van dit alles maken traditionalisten misbruik van de situatie om een terugkeer naar hun oude economische gebruiken te eisen. Elk weldenkend mens beseft echter dat de wederinvoering van de slavernij in de Twaalf Provinciën niet op goedkeuring vanuit Elerion-Stad zal kunnen rekenen. Hoewel dit gebied zich tijdens de korte regeerperiode van Ka Rashied had afgescheurd van het Keizerrijk, zijn de politieke betrekkingen sindsdien weer genormaliseerd en is “de Rug van de

Draak”, als vanouds, opnieuw een onderdeel van het Rijk, dit dankzij een periode van intensieve diplomatieke onderhandelingen, sancties en importheffingen. Hoopvol wenden vele zieken zich dan ook tot de diverse officiële vertegenwoordigers van het Rijk om hulp af te smeken.

Naar verluidt zou ook de Senaat intussen “formeel benaderd zijn”, en is een officiële erkenning van het gebied tot “rampgebied” aangevraagd. Ten gevolge de blijkbaar traditionele onderlinge onenigheid tussen de “stamhoofden” die in de Twaalf Provinciën de lakens uitdelen, bestaat er echter géén zekerheid over de wijze waarop dit verzoek aan de hoofdstad gemaakt zou zijn. Geruchten doen de ronde als zou helemaal niemand tot op heden initiatieven van dien aard genomen hebben. Kwade tongen beweren dan weer dat het gebrek aan hulp van buitenaf te wijten is aan afgunst en onwil van “zij die niet het voorrecht genoten op de Rug van de Draak geboren te zijn”... Reizigers in deze gebieden doen er in elk geval goed aan de lokale klederdracht voor lief te nemen om onwelkome aandacht van de misnoegde plaatselijke bevolking af te wenden. Ook het regelmatig ontsmetten van de handen kan ik nadrukkelijk aanbevelen.

Collecte weeshuis daverend succes

Door Aad Nieuwborgh

De recent door de baron van Galen tot Wezembeek georganiseerde collecte heeft een fenomenaal bedrag opgehaald. Baron Berend-Jan van Galen hield de geldinzameling ten

behoefte van het nieuw te bouwen weeshuis in zijn baronie. Het opgehaalde bedrag werd door resident Du Loyauté persoonlijk verdubbeld en kwam daarmee uit op een overweldigende hoeveelheid van 110 goudstukken.

De bouwmeester van het weeshuis is ijlings aan de slag gegaan om twee aanvullende vleugels voor het gebouw te ontwerpen, waardoor het aantal wezen dat opgevangen kan worden in het tehuis verdriedubbeld zal worden.

Nieuws over de bouwplannen heeft zich snel verspreid en handelaars vanuit de Wilde Landen reizen af naar Wezembeek om hun waren aan te bieden voor het weeshuis, zoals meubels, donzen dekens, porseleinen servies en tropische zuidvruchten.

Echter, niet iedereen is te spreken over de actie van de baron. Een lokale bewoner ziet de groeiende stroom ontheemden, wezen, vluchtelingen en gelukszoekers met lede ogen aan. "Al dat geld naar die schooiers en de hardwerkende man ziet er weer niets van. Ze kunnen het hier beter Wezenbolk noemen."

- proclamatie-

Betreffende de stand van Adel te Umbrië, heeft het Keizerin Leta behaagd de volgende mutaties te bevestigen:

Vrouwe Berendien van Berghen, voorheen dienende bij de Commanderie der Keizerlijke Garde te Timo Ardina en recent ingetreden als Ridder in de Orde van de Witte Roos, is vanwege haar bijzondere verdiensten voor Keizerin en Keizerrijk, verheven in de adelstand. Vanaf heden mag zij de titel Barones van Berkenroode voeren, waaraan verbonden alle

rechten en plichten aangaande de opbrengsten en bescherming van de Heerlijkheid Berkenroode.

Clavicus Akarius, Graaf van Heemdal en Ridder in de Orde van de Rode Roos, is het toegestaan naam en wapenschild voor immer te verbinden aan de landerijen van Heemdal, waarbij rechten en plichten overgaan op afstammelingen in de eerste graad. Bij overlijden van de Graaf, de Jaden Hemelkeizer verhoede het, zal de titel van Gravin overgaan op Jonkvrouwe Fuchsia Paciëncia Akarius.

Aangaande het overlijden van Swentibold Hoen, Baron van Hoenderloop tot Trollendam, en de aanspraak van de erven Hoen, heeft de raad nog geen eensluitend advies kunnen afgeven. Hangende het onderzoek is de verheffing in de adelstand van Magister Mithras als Barones van Hoenderloop tot Trollendam, tot nader orde opgeschort.

Ook over de Heerlijkheid Rozenritter bestaat nog geen duidelijkheid, nu er twee kandidaten zijn opgedoken voor de titel van Burggraaf, kapitein Geronimo IJzerbrood en de weledelgestrenghe heer Armand La Kwaq de Beijl. De complexe achtergrond van beider claims vereisen diepgaand onderzoek.

Nota bene: de heer Jan van Primator is erkend als vrije burger en ingezetene van het Keizerrijk. Eerdere verwarring over mogelijk onterecht gebruik van een adellijke titel, berustte op een misverstand.

Voor de Keizerin ten uitvoer gebracht door de Raad voor de Hoge Adel, p/a Nieuw Woudenburg, waargenomen door Louis Baron van Rozen-Lindenburg

Hoenvijver in gebruik genomen

Nieuw-Trollendam – Met het uitgieten van het laatste emmertje water is de nieuwe Hoenvijver ter nagedachtenis van de op mysterieuze wijze verdwenen baron Swentibolt Hoen in gebruik genomen. Geheel in lijn met de bevlogen aandacht van de baron met het dorp en haar inwoners zal de vijver gebruikt worden voor het kweken van vis zodat de bevolking een voedzame aanvulling krijgt op haar eenzijdige dieet van eieren en kippenvleugeltjes. De laatste emmer werd geleegd door Alexis, de adoptiefdochter van de baron. Of zij ook de nieuwe baronesse wordt is nog onduidelijk: van de raad van de hoge adel is nog geen besluit vernomen. Volgens geruchten in de hoofdstad zou de keizerin diverse andere kandidaten overwegen voor de opvolging. Een senator die niet bij naam genoemd wilde worden gaf echter aan dat zij zich geen zorgen hoefde te maken. "Een door de zittende titelhouder aangewezen opvolger heeft meestal wel een streepje voor."

VAKANTIETIPS VOOR U GETEST

Kriebelt het als u bloemen ziet? Gaat uw hartje sneller kloppen bij het aanschouwen van een charmante schaduw, een lieflijk straaltje zonneschijn, de pure weelde van de natuur? Ziedaar uw bestemming van de toekomst: Batori!

Romantiek! Pelinor is ervan doordrongen. Het maken van sprekende portretten van afwezige geliefden is vooral in Batori van een ambacht tot een kunst verheven. De liefde die alles, inclusief de dood, weet

te overwinnen, is er immers geen hersenspinsel van smachtende bakvissen, maar mierzoete realiteit, vorm gegeven door volwassenen met een schat aan ervaring. De tijd lijkt er stil te staan. Waar beter toeven in het gezelschap van uw geliefde, dan in de schaduw van het historische jachtslot, volgens de brochures tot nader order toegeschreven aan de alom bekende levensgenieter Hertog Dragomir?

Hebt u thuis wat goed te maken? Staat die vuilnisbak niet elke week netjes op tijd aan de deur? Zit er wat sleur in uw relatie? De toeristische dienst van Batori staat tot uw dienst! U kunt kiezen voor gezellige arrangementjes in select gezelschap, met bovenmenselijke butler-service zonder toeslag, of voor een meer sociaal groepspakket, zo gewenst met inbegrip van alle broedermalen. Wat ook uw keuze, u zult het zich niet beklagen.

In het jachtslot zelf vloeit na valavond het gerstenat rijkelijk. En niet alleen het gerstenat... Een scherp mes is onontbeerlijk. Zeg niet dat wij u niet hebben gewaarschuwd. De lokale adel is uiterst gastvrij en noodt zonder onderscheid des persoon allen aan tafel. Liefhebbers van diepgaande politieke en juridische disputen kunnen er, eens storend niet-ambitieuze plebs is verdreven, bij de open haard naar hartenlust ideeën uitwisselen, zonder zich ooit verplicht te voelen andere dan vrijblijvende uitspraken te doen. De sfeervolle bibliotheek biedt verder elke lettervreter een uitdaging, en het nooit aflatende geluid van een sprankelend fonteintje brengt er zelfs de meest opgewonden zielen tot rust. Zo gewenst, kunt u er zich ook gezellig insluiten om pottenkijkers te ontlopen. Privacy wordt zeer op prijs gesteld in Batori.

Zo kunt u in meer afgelegen ruimten genieten van intieme rituelen, kerkoverstijgende spiritualiteit én erg complete kaasshotels met bijpassende mede of Noriaans levenswater. Opgepast: de streek is tevens berucht om zijn buitenmaatse muggen en andere bloedzuigers. Op weg naar de lokale spa, tijdelijk bekend om zijn bronnetje met heilzaam water, dient men beducht te zijn voor opdringerig ongedierte. Het loont echter de moeite met de moed der wanhoop de stap te wagen: professionele muzikanten leiden er grappige groepsgezangen in, ontluikend danstalent wordt er gekoesterd, en wie met weemoed terugdenkt aan die spannende kampvuren uit zijn jeugd, kan aan de rand van het donkere woud zijn hartje ophalen. Proef vooral ook de gegiste fruitsappen uit het zuiden en de onvergetelijke pannenkoek Gwendoline, een nachtelijke lekkernij die zinnelijk genot naar nieuwe hoogten jaagt vóór een plons in de hot tub iedereen stil maakt.

Bij dag en dauw een frisse neus halen zonder risico? Geen probleem: groepswandelingen in de omliggende wouden worden dagelijks georganiseerd, met zo gewenst bezoeken aan diverse unieke bezienswaardigheden, zoals monumentale bomen of bijzonder goed onderhouden grafmonumenten. De lokale flora is erg levendig, en laat diepe indrukken na. Zo er genoeg vrijwilligers te vinden zijn, worden zelfs binnen de muren van het jachtslot groene workshops houtbewerking-voor-gevorderden aangeboden. Prikt u zich echter vooral niet aan de doornen...

Ook liefhebbers van eerder extravagant tijdverdrijf komen in Batoria moeiteloos aan hun trekken. Opnieuw

is daar het woud, met een rijk aanbod van voornamelijk fysieke ontspanning. Wie uit is op wat lichaamsbeweging op eigen tempo, kan duistere zandwegen volgen tot het ochtendgloren, wat uitnodigt tot het luidop verwoorden van belangrijke levensvragen. Wat als we hier links zouden gaan? Wie echter met de lokale fuifnummers wil verbroederen, kan zich op open plekken in het woud luidkeels bevrijden van het juk der liefde, dan wel schouder aan schouder met gelijkgestemden ingeoeffend machtsvertoon in de praktijk brengen. Zo gewenst, voorziet de lokale bevolking, bij dag én bij nacht met genoeg goed uit de kluiten gewassen sparring partners. Het loont beslist de moeite zich op voorhand te informeren inzake de modekleuren van het moment. Het dragen van de foute kleuren garandeert u veel aanspraak. Iedereen is een criticus, heden ten dagen.

Wilt u een uniek souvenir meenemen naar huis? Laat in Batori uw bloedgroep testen! Alchemisten staan de klok rond tot uw dienst. Op eenvoudig verzoek worden certificaten afgeleverd door de familie Zogoli. Blijkt u van koninklijken bloeden, dan geldt uiteraard een forse korting. Vergeet u er niet naar te vragen!

Batori: een bezoek meer dan waard. Onvergetelijke momenten gegarandeerd...

Namens de Toeristische Dienst voor Umbrië en Omliggende Gebieden
Y

Bekendmaking

De Grootmeesters van Tovenaarzeiland
loven een beloning uit voor informatie die leidt
tot de aanhouding van dader verantwoordelijk voor
de lakke moord op runemeester Werner Vanbruggn

Vijf Aerieten

Als bliksem bij heldere hemel
De leegte die rest is groot
Nog voor de reis ons vaarwel
En in het vooruitzicht nu slechts de dood
Een snelle hand en een vaste grip
En een inzicht, gewoon magnifiek
Daarom een afscheid vol onbegrip
van die dappere Scheg de Giek

Je trotse leermeesteres,
Ganda Vreugdenhil

Door een zinloze moord uit het leven gerukt

Scheg de Giek

Onze gedachten gaan uit naar zijn Naasten

